

בזמן שמנצחים אותו בדין וירוד למטה, כלם יורדים עמו, כמו שברוחו ביעקב, אני ארד עמד מצרימה ואני עצך גם עלה. שמענו בחותם, זו הנשמה, שהיא חוקקה בכסא. בזמן שהיא מתחזרת למיטה בתפלה, הכסא מתעוזר למלטה. בחותם, זו רות, שהיא צייר (של יש) (של ש) המשפט חוקיק במלאכים. בזמן שהיא מתחזרת למיטה בתפלה, המלאכים מתחזרים עמה למלטה. על רועה, זו הנפש, שהיא חוקקה בארבעת האזרדים של העולם, בזמן שהיא מתחזרת בתפלה למיטה, ארבעת האזרדים של העולם מתחזרים עמה.

הנשמה היא חותם, רות - צייר של האותיות שחוקיקות בחותם, הנפש - הרשם של האותיות בחותם, שהם רשיימים באירועים של בין האדים כמו רשם של חותם בפתח, ובאותו רשם של הנפש נודע הפרצוף בגוף האדם מאיזה מקום הוא, ומה שום זה פרשווהו שבחותם הזה כמה רשותים יש בו? ארבעה. רשם של אריה שם, רשם של שור שם, רשם של שדר שם, ורשם של דמות אדם פמן, ומאי דנסר פמן, רשמי דמות אדם פמן, ומאי יהו"ה אמרת איה, רשמי חותמא בפה רשיימין אית ביה, ארבע, רשמי דאריה פמן, רשמי דשור פמן, רשמי דנסר פמן, רשמי דמות אדם פמן, ומאי יהו"ה אמרת איה דרשימים לון בחותמא כל בריין דעלמא. אבל אומרן דעלמא דשקרו ביה, לאו אינז רשיימין ביה, אלא בחותמא דשקר, וายה נחש דמיליל שקר על קודש בריך והוא, ובגיניה אתמר בארכ מתלא, שקר לאית לה רגlin, ובך חוויא לית ליה רגlin, על גחnek תלך, ועתיד קודשא בריך הוא למחרה שקר אינ רגלים, וכן נחש אין רגלים, על נאמר בדרך משל, לשקר אין רגליים, וכן נחש אין רגליים, על גחnek תלך, ועתיד הקדוש בריך הוא למחרה לשקר מן העולם, כמו שנאמר ומחרה יהו"ה אלהים דמעה מעלה כל פנים וכו', שודאי נחש הזה הוא מלך המות דקטיל מלך המות שהוא את בני האדם וגורם לדמעה, שהוא אל אחר, ובמה הורג? בסמ הפטות

נחתין עמייה, כמה דאוקמוהו ביעקב (בראשית כו ז אני ארד עמד מצרימה ואני עצך גם עלה).

שיםני בחותם דא נשמתא דאייה חוקקה בכורסיא, בזמן דאייה אתערא לתטא בצלותא, ברסיא אתער לעילא, בחותם דא רות, דאייה צייר (ריש) (נ"א דש) חוקיקא במלאכיא, בזמן דאייה אתערא לתטא בצלותא, מלאכיא אתערין עמייה לעילא, על זרועך דא נפשא, דאייה חוקיקא בארבע טרין דעלמא, בזמן דאייה אתערא איה בצלותא לתטא, ארבע טרין דעלמא מתערין עמה. נשמה איה חותמא, ריחא ציירא דאתוון דאנון חוקקין בחותמא, נפשא רשמי דאתוון בחותמא, דאנון רשמי באיזרין דבר נש, בראשיו דחותמא בפתחא, ובהו א רשותא דນפש אשטמאן פרצופא בגופא דבר נש, מאן אתר איה, ובגין דא אוקמוהו, בהאי חותמא בפה רשיימין אית ביה, ארבע, רשמי דאריה פמן, רשמי דשור פמן, רשמי דנסר פמן, רשמי דמות אדם פמן, ומאי יהו"ה אמרת איה דרשימים לון בחותמא כל בריין דעלמא. דבאי ארבע רשיימין אינז כל בריין דעלמא. אבל אומרן דעלמא דשקרו ביה, לאו אינז רשיימין ביה, אלא בחותמא דשקר, וายה נחש דמיליל שקר על קודש בריך והוא, ובגיניה אתמר בארכ מתלא, שקר לאית לה רגlin, ובך חוויא לית ליה רגlin, על גחnek תלך, ועתיד קודשא בריך הוא למחרה שקר אינ רגלים, וכן נחש אין רגלים, על נאמר בדרך משל, לשקר אין רגליים, וכן נחש אין רגליים, על גחnek תלך, ועתיד הקדוש בריך הוא למחרה לשקר מן העולם, כמה דאט אמר (ישעה מה) ימחר מעלה, יהו"ה אלהים דמעה מעלה כל פנים וכו', דודאי הא חוויא איה מלך המות דקטיל מלך המות שהוא את בני האדם וגורם לדמעה, שהוא אל אחר, ובמה הורג? בסמ הפטות